

CULTURA I POLÍTICA

La relació entre cultura i política és i ha estat sempre constant i la vibració provocada per aquesta interpenetració provoca a Granollers un seguit de sermons, visites, festes d'esportistes, concerts corals, rètols i debats que converteixen el nostre verger del Congost en un lloc paradisiac semblant al descrit en aquell famós film intítulat "*La fiebre del sábado noche*".

La relació dels darrers esdeveniments en aquest camp ens han portat dos prohoms: en *Carcon* i en *Llauri* (o *Llaurí*); a primer pla, ens han foragitat la *Pilla* i han ascendit en *Trampera*. Vist això, els nostres lectors entendran la famosa sentència de Kant: "*Allà on no n'hi ha no en raja*". Per no embolicar la troca i no trasbalsar el senderi de ningú, anem només a tractar, i encara molt per sobre, el cas de la cèlebre gallinera local *Sra. Montserrat Pilla* i de les derivacions que se'n deriven.

Fa temps que la *Sra. Pilla* estava a mata-degolla amb el ban-dolent *Sr. Pallús*, tots coneixem el caràcter pacífic i joiós d'ambdues personalitats i la seva tolerància d'esperit i d'enteniment. També sabem com el debat polític ha estat un element fonamental a la vida i el funcionament del partit que governa el municipi i com les seves discussions són semblants a les dels blancs amb els blaus o les del Barça amb l'Espanyol. Després d'aquestes deduccions ens és fàcil de suposar com han anat les coses: Que la *Pilla* volia una gallina, en *Pallús* volia un lloro; que la *Pilla* volia quartos, en *Pallús* terrats; que en *Pallús* volia una sarsuela, la *Pilla* li deia que volia un drama, i així van passar els dies i les hores i s'hi va posar més gent a favor d'un i de l'altra i com més anava més s'embolicava. I va plegar en *Maternal* i ara plega la *Pilla*, és a dir, un ball de socis on, en definitiva, han privat els interessos del conjunt dels ciutadans per damunt dels mateixos regidors. En definitiva, la *Pilla* ha plegat i se n'ha anat a estiuejar a l'Hospitalet que és, com tot-hom sap, una bella ciutat de la Costa Brava molt co-

neguda pels seus borregos i botifarres, i allà hi pintarà gallines marineres verdes, netes i humanes, hi posarà cartells de totes menes i hi obrirà un departament de rètols i campanyes. I aquí ens hem trobat com en *Josep Trampera*, fill de Santa Eulària, vila pagesa i catòlica, ha agafat el relleu de la *Pilla* a cultura i, el molt pillo, ja està preparant un gavadal de sermons iguals com els que el van fer famós al seminari quan feia les plàtiques del mes de Maria. No cal dir com, amb aquesta perspectiva, hi haurà tema i més tema durant els anys que queden.

La cadira que deixa vacant la *Sra. Pilla* a la sala de plens calia omplir-la de la manera que fos, primer es va pensar de deixar-hi el Butlletí de l'Estat, després es va pensar en reservar-la per la dentadura del nostre *Pam* però, finalment, ha triomfat el bon sentit i ens hi posen un altre home d'església i gran defensor de tot el que siguin innovacions literàries i artístiques, el nen *Ricard Llauri* (o *Llaurí*), conegut popularment com en *Sardineta*, aquesta jove promesa sembla que promet molt pels seus mèrits ja aconseguits i que voldríem, ni que fos breument, enumerar: a) —Es qui porta la maleta al *Sr. Putey*, propietari del nostre Museu Municipal. b) —Ha col.laborat amb *Joventuts Musicals* per tal que la seva decadència durés més i no es morís aviat. c) —Ha intentat ficar el seu nassaronet a tots els edificis, més o menys culturals, per veure si el llogaven de porter. En definitiva ha deixat un rastre tan visible que ens porta a considerar que la seva presència ens ajudarà a solucionar-ho tot i que només ens faltava ell perquè la Casa de la Vila fos aquell fòrum d'elevació intel.lectual, aquell devesall de cultura que va preconitzar en *Josep M. Folch i Torres*, l'any 1924.

N. de la R.— *Hem rebut sengles notes dels blancs i dels blaus dient que ens denunciaven per intentar desprestigar els seus debats.*

No esperis a conèixer el problema de les drogues a través dels teus fills

VINE A LA PORXADA

magatzem provisionalment instal.lat
davant l'Ajuntament.
màxima discreció.
recinte vigilat.